

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl samosoudcem JUDr. Václavem Kočkou-Amortem ve věci

žalobce: **S. G.**, narozený dne X.
zastoupený advokátem JUDr. Petrem Novotným
sídlem Archangelská 1568/1, 100 00 Praha 10

proti
žalované: **Policie České republiky, Ředitelství služby cizinecké policie**
sídlem Olšanská 2, P.O. Box 78, 130 51 Praha 3

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 8. 6. 2023, č. j.: CPR-16605-3/ČJ-2023-930310-V236

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobce se žalobou podanou včas u Městského soudu v Praze domáhal zrušení rozhodnutí žalované ze dne 8. 6. 2023, č. j.: CPR-16605-3/ČJ-2023-930310-V236, jímž bylo podle ustanovení § 90 odst. 1 písm. c) a odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, k žalobcovu odvolání částečně změněno a ve zbytku potvrzeno rozhodnutí Policie České republiky, Krajského ředitelství policie hl. m. Prahy ze dne 5. 4. 2023, č. j.: KRPA-121847-12/ČJ-2023-000022-SV. Napadeným rozhodnutím ve spojení s rozhodnutím prvoinstančním bylo Shodu s prvopisem potvrzuje K. R.

žalobci podle ustanovení § 119 odst. 1 písm. b) bodu 4 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů (dále jen „z.p.c.“), uloženo správní vyhoštění a stanovena doba, po kterou mu nelze umožnit vstup na území členských států EU, v délce 18 měsíců; dále bylo ve výroku prvoinstančního rozhodnutí konstatováno, že se dle závazného stanoviska vydaného podle ustanovení § 120a z.p.c. na žalobce vztahují důvody znemožňující jeho vycestování.

II. Obsah žaloby

2. Žalobce v žalobě namítal, že nebyl dostatečně zjištěn skutkový stav věci ani opatřeny dostatečné podklady pro rozhodnutí, žalobce na území České republiky nepobýval bez platného oprávnění k pobytu, nebylo prokázáno, že by překročil dobu 90 dnů nepřetržitého pobytu na území schengenského prostoru, nebylo prokázáno, že by na území schengenského prostoru pobýval nepřetržitě ode dne 11. 8. 2021 do dne 5. 4. 2023, ode dne 2. 4. 2023 do dne 5. 4. 2023 nepobýval na území České republiky bez oprávnění, v době pobytové kontroly provedené dne 5. 4. 2023 se nacházel na území České republiky legálně v rámci povolených 90 dnů, prvostupňový orgán nevěnoval dostatečný časový prostor všem aspektům, jelikož prvoinstanční rozhodnutí vydal ve stejný den, kdy bylo zahájeno správní řízení, nebyly dány důvody pro správní vyhoštění, ve vlasti je válka, v případě návratu by byl ohrožen na životě, na území České republiky se nachází z důvodu války na Ukrajině, s ohledem na válku nemohl z území schengenského prostoru objektivně vycestovat, nebyl tak řádně zjištěn skutkový stav, žalovaná si neobstarala dostatečné podklady, nebylo postupováno v souladu s právními předpisy, nebyly šetřeny žalobcovy oprávněné zájmy, žalovaná nedbala, aby přijaté řešení bylo v souladu s veřejným zájmem a odpovídalo okolnostem daného případu, nebyly splněny zákonné podmínky pro uložení správního vyhoštění a stanovení doby, po kterou mu nelze umožnit vstup na území členských států EU.
3. Na základě výše uvedeného žalobce navrhl napadené rozhodnutí zrušit a vrátit věc žalované k dalšímu řízení.

III. Vyjádření žalované

4. Žalovaná se k žalobě vyjádřila, když po rekapitulaci dosavadního průběhu řízení a žalobních námitek vyslovila s žalobou nesouhlas. Odkázala na napadené rozhodnutí a správní spis, bylo postupováno v souladu s právními normami, přijatý postup nevykazoval pochybení. Žalobu navrhla žalovaná zamítnout.

IV. Obsah správního spisu

5. Ze správního spisu bylo zjištěno, že dne 5. 4. 2023 se žalobce dostavil do asistenčního centra, aby požádal o vízum za účelem dočasné ochrany, týž den v 10:15 hodin byl žalobce kontrolován policejní hlídkou, byla zjištěna absence oprávnění k pobytu, v cestovním pasu neměl žalobce vylepené žádné vízum ani žádný druh povolení k pobytu a vstupní razítko do schengenského prostoru bylo ze dne 11. 8. 2021, po uplynutí 90 dnů bezvízového styku pobývá na území neoprávněně od 9. 11. 2021 celkem 513 dnů (úřední záznam ze dne 5. 4. 2023, č. j.: KRPA-121847-2/ČJ-2023-000026, a žalobcův cestovní pas).
6. Dne 5. 4. 2023 bylo s žalobcem zahájeno řízení o správním vyhoštění z důvodu pobývání na území bez platného oprávnění k pobytu (oznámení zahájení správního řízení, č. j.: KRPA-121847-8/ČJ-2023-000022-SV).

Shodu s prvopisem potvrzuje K. R.

7. V rámci svého výsledku dne 5. 4. 2023, z něž byl vyhotoven protokol, č. j.: KRPA-121847-9/ČJ-2023-000022-SV, žalobce mj. uvedl, že dne 11. 8. 2021 v Polsku vstoupil do schengenského prostoru, následně jel do Itálie, kde byl celou dobu, v Itálii pracovala jeho manželka, o vízum strpění nepožádal v Itálii, jelikož potřeboval registrovaný pobyt, což si nebyl schopen vyřídit, manželka odjela před čtyřmi měsíci zpět do vlasti, ještě si zkusil vyřídit pobyt, což se nezdařilo, proto skončil v České republice, kam přijel dne 2. 4. 2023, slyšel, že zde lze vyřídit vízum a roku 2018 tu pracoval, neoprávněného pobytu si je vědom, v Itálii si zkoušel vyřídit pobyt, což se nepovedlo, v České republice byl tři dny, potom šel pro vízum, do České republiky přijel za prací a vyřídit si vízum, též by chtěl, aby za ním přijela rodina, nežádal nikdy o azyl ani nikde nežádal o dočasnou ochranu, v České republice nevlastní nemovitost ani žádný majetek, pobyt financuje z peněz, jež si vydělal v Itálii, je zdravý, neužívá pravidelně žádné léky a nenavštěvuje žádného lékaře, zdravotní pojištění sjednané má, disponuje finanční částkou na vycestování i pobyt, je ženatý a má dítě, v České republice žije jeho dospělá sestra s udělenou dočasnou ochranou, v České republice není osoba, vůči níž má vyživovací povinnost či by ji měl v péči, v České republice není osoba, kvůli níž by opuštění území bylo nepřiměřeným zásahem do soukromého či rodinného života, společnou domácnost s občanem EU nesdílí, k České republice nemá vazby, závazky ani pohledávky, ve vlasti má otce a prarodiče, před příjezdem do České republiky žil s otcem v rodinném domě, s rodinou je každý den v telefonickém kontaktu, ve vlasti byl naposledy před odjezdem do Itálie dne 11. 8. 2021, na Ukrajině má rodinný dům, kde bydlí manželka s nezletilým dítětem, překážkou znemožňující mu vycestování je válečný konflikt v zemi původu, hrozí mu riziko pouze v souvislosti s válkou, v případě správního vyhoštění vycestuje do vlasti dobrovolně, v domovské zemi má zázemí a celou rodinu, má se kam vrátit, v České republice nemá kulturní ani společenské vazby, všechny vazby má v domovské zemi, dále nemá nic, co by dodal.
8. Ministerstvo vnitra, Odbor azylové a migrační politiky dne 20. 5. 2022 vydalo obecné závazné stanovisko k možnosti vycestování státních příslušníků Ukrajiny, č. j.: MV-93965-1/OAM-2022, podle něž není vycestování ukrajinských občanů možné, neboť by jim v případě návratu do vlasti mohlo hrozit skutečné nebezpečí ve smyslu ustanovení § 179 z.p.c.
9. Následně vydal prvoinstanční orgán (Policie České republiky, Krajské ředitelství policie hl. m. Prahy) ve věci rozhodnutí ze dne 5. 4. 2023, č. j.: KRPA-121847-12/ČJ-2023-000022-SV, jímž žalobci uložil správní vyhoštění a stanovil dobu, po kterou mu nelze umožnit vstup na území členských států EU, v délce 18 měsíců, rovněž shledal důvody znemožňující dle ustanovení § 179 z.p.c. žalobcovo vycestování. Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce odvolání, které ve značné míře obsahově korespondovalo s žalobou.
10. Dále vydala žalovaná žalobou napadené rozhodnutí ze dne 8. 6. 2023.

V. Hodnocení věci Městským soudem v Praze

11. Městský soud v Praze na základě podané žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů a vycházel přitom ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu podle ustanovení § 75 odst. 1 a 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s.ř.s.“), a po provedeném řízení dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

Shodu s prvopisem potvrzuje K. R.

12. Soud ve věci rozhodl při jednání, protože na jeho nařízení žalobce trval. Na jednání žalobcův zástupce odkázal na písemné vyhotovení žaloby a zdůraznil tvrzení o neprůkaznosti překročení doby, po niž žalobce mohl na území pobývat legálně, následně setrval na žalobním návrhu; žalovaná se z účasti na jednání omluvila.
13. Podle ust. § 119 odst. 1 písm. b) bodu 4 z.p.c. (ve znění účinném do dne 30. 6. 2023) *police vydá rozhodnutí o správním vyhoštění cizince, který pobývá na území přechodně, s dobou, po kterou nelze cizinci umožnit vstup na území členských států Evropské unie, a zařadí cizince do informačního systému smluvních států, až na 5 let, pobývá-li cizinec na území bez platného oprávnění k pobytu, ač k tomu není oprávněn.*
14. Podle ust. § 179 odst. 1 z.p.c. *vycestování cizince není možné v případě důvodné obavy, že pokud by byl cizinec vrácen do státu, jehož je státním občanem, nebo v případě, že je osobou bez státního občanství, do státu svého posledního trvalého bydliště, by mu tam brozilo skutečně nebezpečí.*
15. Soud předně uvádí, že bylo dostatečně prokázáno a podloženo podklady, že žalobce vstoupil do schengenského prostoru dne 11. 8. 2021 a pobýval zde neoprávněně ode dne 9. 11. 2021 (kdy uplynulo 90 dní, po které mohl v schengenském prostoru pobývat na základě bezvízového styku) do dne 5. 4. 2023 (kdy byl kontrolován policejní hlídkou po dostavení se do asistenčního centra). O uvedeném jednoznačně svědčil žalobcův cestovní doklad; pokud by žalobce schengenský prostor řádně opustil, musel by to mít ve svém dokladu vyznačeno, pokud by tak žalobce učinil mimo oficiální hraniční přechod, nemůže to jít k tíži žalované, mít v pořádku údaje v cestovním dokladu je žalobcova povinnost a odpovědnost, zvláště když chce v souvislosti s ním využít možnosti pobývat na území členských států EU po dobu 90 dní v rámci 180 dní. V dané situaci bylo na žalobci, aby prokázal své povolení k pobytu, což se mu nezdařilo. Krom toho proti uvedenému důkazu (údajům v cestovním dokladu žalobce, resp. absenci údajů jiných) nesvědčilo vůbec nic. Dokonce samotný žalobce během svého výslechu potvrdil, že skutečně na území schengenského prostoru vstoupil dne 11. 8. 2021 a od té doby z něj již nevycestoval (jak dále uvedl, v samotné České republice pobýval ve dnech 2. 4. 2023 až 5. 4. 2023). Neoprávněný pobyt žalobce byl tedy zjištěn dostatečně a byly splněny zákonné podmínky pro uložení správního vyhoštění dle ustanovení § 119 odst. 1 písm. b) bodu 4 z.p.c.
16. Prvostupňový orgán vycházel z dostatečných a řádně podložených skutkových zjištění, údaje v žalobcově cestovním dokladu se logicky doplňovaly s jeho věrohodnou výpovědí, za těchto okolností není vadou, bylo-li prvostupňové rozhodnutí vydáno již v den zahájení správního řízení; podstatným je postup v souladu s právními normami, jenž byl dodržen, samotná délka řízení nemá vliv na zákonnost rozhodnutí o věci samé.
17. V další námitce bylo upozorněno na neblahou situaci na Ukrajině a nemožnost do této země, vlasti žalobce, vycestovat. Soud nezákonnost napadeného rozhodnutí neshledává. V napadeném rozhodnutí ve spojení s rozhodnutím prvoinstančním je jednoznačně deklarována nemožnost žalobcova vycestování, která jej chrání před vycestováním do té doby, než překážky vycestování pominou. Rozhodnout o správním vyhoštění i v případě překážek vycestování je postup vyplývající přímo ze zákona (§ 120a odst. 4 z.p.c.), stejně se k problematice vyjádřil i Nejvyšší správní soud v první právní větě k rozsudku ze dne 30. 9. 2015, č. j.: 7 As 206/2015 – 36: „*Přestože vycestování cizince není možné, vydá police při splnění zákonných podmínek rozhodnutí o správním vyhoštění, v němž tuto skutečnost toliko uvede (§ 120a odst. 4 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území*

Shodu s prvopisem potvrzuje K. R.

České republiky).“ Správní orgány nikterak nepochybily, pokud vydaly rozhodnutí o správním vyhoštění i přes nemožnost žalobce vycestování, kterou deklarovaly. Rozhodnutí o správním vyhoštění, v jehož výroku je vyslovena existence důvodů znemožňujících vycestování, je plně v souladu se zákonem.

18. Soud nepřistoupil ani na námitku, dle níž nelze seznat žalobcův pobyt neoprávněným, jelikož nemohl ze schengenského prostoru objektivně vycestovat z důvodu války na Ukrajině. Předně, žalobce pobýval v schengenském prostoru neoprávněně ode dne 9. 11. 2021, ozbrojený konflikt na Ukrajině započal až dne 24. 2. 2022, do té doby vycestovat bez potíží mohl. Nicméně, neoprávněný pobyt představovalo i celé následující období, jakkoliv válečné akce znemožňovaly vycestování žalobce, resp. nebylo možné jej po žalobci spravedlivě požadovat. Samotná nemožnost vycestování (např. právě v důsledku války ve vlasti) ještě automaticky neznamená oprávněnost pobytu v schengenském prostoru. Jak vyplývá i ze struktury rozhodnutí o správním vyhoštění, oprávněný pobyt a nemožnost vycestovat jsou dvě odlišné kategorie. Je samozřejmě potřebné upravit zákonné mechanismy pro oprávněný pobyt osob, které objektivně nemohou vycestovat do vlasti, avšak dotčení musí postupovat v souladu s danými mechanismy, v opačném případě u nich dojde k nelegálnímu pobytu i přes objektivní nemožnost vycestovat. K uvedenému došlo i u žalobce, který si po vypuknutí války ve vlasti nezajistil legální pobytový status pro území schengenského prostoru a o dočasnou ochranu, jež byla určena právě ukrajinským státním příslušníkům, kteří nemohou vycestovat kvůli válce, požádal více než rok po jejím vypuknutí dne 5. 4. 2023. Žalobci je tak nutno přičíst jako dobu neoprávněného pobytu celé období ode dne 9. 11. 2021 do dne 5. 4. 2023.
19. Doba, po niž žalobce nebude moci vstoupit na území členských států EU, byla stanovena v zákonném rozmezí, ba v jeho dolní třetině, a správní orgány ji řádně odůvodnily. Za situace, kdy žalobce na území pobýval neoprávněně téměř rok a půl, nelze v postupu žalovaného shledat zneužití správního uvážení.
20. V mezích žalobních bodů nedošlo ani k porušení základních procesních ustanovení správního řízení, které žalobce v žalobě obecně uvedl.
21. Ze všech výše uvedených důvodů soud žalobu podle ustanovení § 78 odst. 7 s.ř.s. jako nedůvodnou zamítl.
22. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle ustanovení § 60 odst. 1 s.ř.s. Žalobce neměl ve věci úspěch, proto mu náhrada nákladů řízení nenáleží, a žalované náklady nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Shodu s prvopisem potvrzuje K. R.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Praha 31. července 2023

JUDr. Václav Kočka-Amort, v. r.
samosoudce

Shodu s prvopisem potvrzuje K. R.